

ชื่อเรื่อง	การรับรู้ขององค์กรภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ต่อบทบาทของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย
ผู้ศึกษาค้นคว้า	อภิศักดิ์ เชื้อวบางยาง
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรสา เตติวัฒน์
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2553
คำสำคัญ

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเรื่อง การรับรู้ขององค์กรภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร ต่อบทบาทของกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขอรับทุน และพฤติกรรมในการขอรับการสนับสนุนกองทุนฯ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยขององค์กรภาคเอกชนในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวมถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจขอรับการสนับสนุนจากกองทุนฯ โดยใช้วิธีการศึกษาเชิงปริมาณ ซึ่งประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ เจ้าหน้าที่ระดับผู้บริหาร และระดับปฏิบัติการในสังกัดองค์กรภาคเอกชน ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร รวม 400 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็น (Non Random Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) หลังจากนั้นนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ทางสังคมศาสตร์ โดยใช้การวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การหาค่าความสัมพันธ์โดยใช้การวิเคราะห์สถิติหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Coefficient of Correlation) หาค่าไคส์แควร์ (Chi-square) ค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (Anova) การวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ (LSD) และการวิเคราะห์เชิงพรรณนา

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สังกัดมูลนิธิพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นองค์กรประเภทบริการท่องเที่ยว เป็นตำแหน่งระดับปฏิบัติการ จำนวน 256 คน รองลงมา เป็นระดับผู้บริหาร จำนวน 88 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 232 คน และเพศชาย จำนวน 168 คน มีอายุระหว่าง 20-30 ปี จำนวน 166 คน รองลงมา ระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 148 คน การศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 290 คน รองลงมา ระดับปริญญาโทหรือสูงกว่า จำนวน 92 คน

การรับรู้ต่อบทบาทของกองทุนฯ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการเปิดรับข้อมูล ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือการรับรู้บทบาทของกองทุนฯ จากโฆษณาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การรับรู้บทบาทของกองทุนฯ จากโฆษณาผ่านสื่อกลางแจ้งด้านการตั้งใจรับข้อมูล ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรับรู้บทบาทของกองทุนฯ จากโฆษณาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การตั้งใจรับข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของกองทุนฯ จากสื่อกลางแจ้ง ด้านความเข้าใจในข้อมูล ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การรับรู้บทบาทของกองทุนฯ จากโฆษณาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีความเข้าใจบทบาทของกองทุนฯ หลังจากได้รับข้อมูลจากโฆษณาผ่านสื่อแพรภาพและกระจายเสียง ด้านการเก็บรักษาข้อมูล ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจดจำบทบาทของกองทุนฯ เมื่อได้รับข้อมูลจากโฆษณาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจดจำบทบาทของกองทุนฯ เมื่อได้รับข้อมูลจากโฆษณาผ่านสื่อแพรภาพและกระจายเสียง

ในส่วนของปัจจัยที่มีผลในการตัดสินใจขอรับการสนับสนุนจากกองทุนฯ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยภายนอก ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ วิกฤตการณ์การท่องเที่ยว และปัจจัยภายใน ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ช่องทางในการขอรับการสนับสนุนจากกองทุนฯ มีความสะดวกและรวดเร็ว ในส่วนของพฤติกรรม การขอรับการสนับสนุนจากกองทุนฯ พบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยขอรับการสนับสนุนจากกองทุนฯ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย